

Sf.Serafim Sobolev,
icoană

mișcările mâinii. Așa s-au supus lupii marii nevoitoare a Bisericii Ruse, egumena mănăstirii Staroladojsk, Epraksia, și chiar au apărat-o. Unei alte mari nevoitoare din Rusia, și anume Eufrosina, nebuna pentru Hristos, i se supuneau păsările.

Iar când s-a îmbolnăvit grav și a fost lăsată de oameni fără nici un ajutor, un corb îi aducea zilnic hrană, asemenea celui care altădată făcea același lucru pentru prorocul Ilie.

În cartea „Lavsaicon“, această culegere de istorii din viețile Sfinților Părinți, se povestește cum odată, în chilia marelui nevoitor și făcător de minuni Macarie din Alexandria, a intrat o hienă, aruncându-i la picioare puiul ei orb. Sfântul Macarie l-a luat și scuipându-l în ochi, a săvârșit o minune.

Puiul a văzut de îndată, iar mama, hrănindu-l, a plecat cu el. În ziua următoare, hiena i-a adus fericitului Macarie o piele mare de oaie, s-a lăsat în genunchi, și-a lăsat capul la pământ și, dându-i această piele, părea că-l roagă să o primească în dar, pentru tămăduirea puiului ei. Marele făcător de minuni a primit darul hienei, dar i-a interzis acesteia să mai mănânce oi de la oamenii săraci. Pielea i-a lăsat-o Sfântul Macarie Fericitului și marelui Atanasie.

În toate aceste minuni neobișnuite oamenii sfinți îl vedeau pe Hristos strălucind prin manifestările minunate ale Harului. Dar pentru faptul că își curățeau întotdeauna toate simțirile lor de tot ce era pătimăș și păcătos, pentru nevinovăția lor sufletească, bineplăcuții lui Dumnezeu îl vedeau pe Însuși Hristos în strălucirea întregii Lui Slave Dumnezeiești și de la această vedere se umpleau de fericirea Raiului, încă aici pe pământ.

La această vedere minunată și fericită ne cheamă pe noi, pe toți și pe fiecare în parte Sfânta Biserică, prin cuvintele arătate din canonul pascal. Ea ne cheamă să vedem pe Hristos strălucind, atât în manifestările minunate ale Harului Său, cât și în însăși înfățișarea Lui. Fie ca nimeni să nu caute acest din urmă mare bine – vederea lui Hristos Însuși, chiar aici pe pământ – imposibilă pentru noi, întrucât Domnul a vrut să ne dăruiască această moștenire prin cuvintele: ”Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acelea este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui” (Ioan 14, 21).

Și să nu fie această mare chemare a Maicii Bisericii noastre zadarnică pentru noi. Ca niște copii ascultători ai ei, să răspundem la această chemare din toată inima. Să urmăm, cât nu este prea târziu, calea îngustă și îndurerată, calea curățirii neabătute a inimii noastre de patimi și a împlinirii tuturor poruncilor lui Hristos, în scopul dobândirii mântuirii noastre și a adevăratei fericiri veșnice.

Catedrala Ortodoxă Patriarhală din Sofia ,
foto

Atunci Domnul va împlini asupra noastră, în toată puterea lor, cuvintele canonului pascal: ”Să ne curățim simțirile, și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a învierii”, care cuvinte sunt în esență cuvintele lui Hristos: ”Feriți-vă cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5,8).

Amin.

(Sf.Serafim Sobolev, Predică ținută în biserica "Sf. Nicolae" din orașul Sofia, la 25 aprilie 1949)